

Dosar nr. 794/2006
Numar în format vechi 794/2006

R O M A N I A
TRIBUNALUL Vâlcea
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA Nr. 794/CAF
Ședința publică din 03 iunie 2006
Tribunalul compus din:
Președinte :
Grefier :

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii formulată de reclamanta
SOCIETATEA S.C. "VÂLCEA", CU SEDIUL ÎN COMUNA
str. nr. , județul Vâlcea, în contradictoriu cu DIRECȚIA
GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE \ cu sediul în
str. nr. , județul

La apelul nominal făcut în ședință publică au lipsit părțile.
Procedura de citare este îndeplinită legal.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care,
constatându-se că dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința
publică din 03 iunie 2006, susținerile părților fiind consemnate în
încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din
prezenta hotărâre, ca și încheierea de amânare pronunțare din data de
2006.

TRIBUNALUL,

Deliberând, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la nr.794/CAF/2006 reclamanta ()
în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Finanțelor Publice-Direcția
Generală a Finanțelor Publice Vâlcea a solicitat instanței anularea deciziei
nr. /2006 emisă de DGFP Vâlcea, anularea deciziei de impunere
nr. /2005 și a raportului de inspecție fiscală nr. /2005,
anularea actelor subsecvente emise în baza deciziei de impunere, suspendarea
executării actelor administrative și obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de
judecată.

În motivarea cererii s-a arătat că prin decizia de impunere
nr. /2005, în baza raportului de inspecție fiscală nr. /2005 s-
au stabilit în sarcina reclamantei anumite neregularități referitoare la modul de
constituire, evidențiere și virare a obligațiilor către bugetul consolidat al statului,
stabilindu-se diferențe de plată în valoare totală de . lei pentru perioada
2002-2005. Controlorii financiari nu au ținut cont de specificul
forme de organizare a reclamantei în sensul că, potrivit art.28 din Legea
nr.1/2000 „formelor asociative de exploatare în comun” cărora li se reconstituie

dreptul de proprietate dobândesc calitatea de persoană juridică, astfel că această organizare nu a fost vreuna din cele prevăzute de legea societăților comerciale sau de actele normative privind asociațiilor și fundațiilor.

Scopul reclamantei nu este unul patrimonial, stabilirea de către inspectorii financiari a unor obligații fiscale pentru impozitul pe profit s-a făcut cu aplicarea greșită a legii, respectiv dispozițiile art.85 din OG nr.26/2000 și ale Legii nr.1/2000.

S-a mai arătat de către reclamantă că dreptul de proprietate indiviză aparține persoanelor fizice moșneni, iar nu persoanei juridice chiar dacă aceasta figurează ca beneficiar în titlul de proprietate care se va elibera în baza art.26 alin.1 din Legea nr.1/2000, veniturile realizate intrând direct în patrimoniul moșnenilor. Titularii dreptului de proprietate sunt toții coproprietarii, precizarea formei asociative având doar rolul de individualizare a terenului cu privire la care s-a reconstituit dreptul respectiv. În baza art.85 din Codul fiscal proprietarii indivizi trebuie impozitați, și nu Obștea, veniturile fiind considerate ca obținute direct de moșneni, iar nu de forma asociativă.

Potrivit pct.183 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, veniturile din silvicultură nu sunt impozabile, iar conform art.15 alin.2 lit.a din Legea nr.571/2003, organizațiile non profit sunt scutite de la plata impozitului pe profit pentru veniturile reprezentând cotizațiile membrilor. Veniturile obținute reprezintă fructe ale bunului care se cuvin proprietarului, respectiv moșneanul, astfel că acesta trebuia impozitat.

Temeiul de drept reținut de organele de control pentru emiterea deciziei de impunere nu există, neindicarea temeiului de drept atrăgând nulitatea raportului încheiat.

La filele 48-50 dosar pârâta a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii reclamantei.

Pârâta a arătat că apărările reclamantei potrivit cărora în speță nu este aplicabilă Legea nr.414/2002 și susținerea acesteia potrivit căreia impunerea de către echipa de control privind obligațiile fiscale pentru impozitul pe profit s-a făcut cu aplicarea greșită a legii, considerând asociația drept societate comercială și că nu se poate vorbi de impozit pe profit în cazul asociațiilor organizate în baza O.G.nr.26/2000 coroborată cu prevederile art.27-28 din Legea nr.1/2000 întrucât prin caracterul lor nelucrative acestea nu au drept scop obținerea de profit.

Instanța de judecată, analizând actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin decizia nr.1 din 22.02.2006 privind modul de soluționare a contestației formulată de reclamantă s-a respins în totalitate contestația pentru suma de 5.000 lei RON reprezentând impozit pe profit, dobânzi și penalități de întârziere.

În fapt, în urma efectuării unui control fiscal, organele de control din cadrul pârâtei au stabilit în sarcina reclamantei un impozit pe profit în sumă de

Reclamanta nu a înregistrat la rezultatul activității economice veniturile din dobânzi și cheltuielile bancare, modificând astfel rezultatul net al activității economice.

Pârâta a înlăturat apărările reclamaantei potrivit cărora în speță nu este aplicabilă Leg. a nr.414/2002 și susținerea acesteia potrivit căreia impunerea de către echipa de control privind obligațiile fiscale pentru impozitul pe profit s-a făcut cu aplicarea greșită a legii, considerând asociația drept societate comercială și că nu se poate vorbi de impozit pe profit în cazul asociațiilor organizate în baza O.G.nr.26/2000 coroborată cu prevederile art.27-28 din Legea nr.1/2000 întrucât prin caracterul lor nelucrativ acestea nu au drept scop obținerea de profit.

Instanța de judecată reține că motivele invocate de reclamantă prin prezenta acțiune sunt nefondate.

Critica vizează, în esență, faptul că stabilirea impozitului pe profit în sarcina reclamantei s-a făcut cu aplicarea greșită a legii, întrucât prin modul său de organizare în baza O.G.nr.26/2000 coroborată cu Legea nr.1/2000 nu are ca scop obținerea de profit. Prin urmare, ea nu este plătitoare de impozit pe profit ci, eventual, membră devălmașă a obștei.

Această critică este neîntemeiată pentru că din dispozițiile art.1 alin.3 din Legea nr.14/2002 privind impozitul pe profit și, respectiv, art.15 alin.2 din Codul fiscal, rezultă că persoanele juridice fără scop patrimonial cum este și cazul reclamantei, sunt exceptate de la plata impozitului pe profit numai anumite categorii de venituri prevăzute expres de lege, pentru celelalte venituri realizate din activități economice având obligația să calculeze și să vireze impozit pe profit ca orice alt contribuabil persoană juridică constituită în baza Legii nr.31/1990, republicată.

Or, veniturile realizate de reclamanți nu se numără printre cele exceptate expres de lege de la plata impozitului pe profit.

Referitor la susținerile reclamantei potrivit cărora pentru motivarea diferențelor la impozitul pe profit pentru perioada 01.01.2002 – 30.06.2002 au fost invocate eronat prevederile Legii nr.414/2002, aceasta fiind aplicabilă pentru perioada 01.01.2002 – 31.12.2002, nu pot fi reținute întrucât reclamanta a înregistrat cheltuielile cu impozitul pe dividende și veniturile pe cheltuielile bancare în luna decembrie 2002 când operau dispozițiile Legii nr.414/2002.

Față de toate acestea, instanța de judecată constatând că actele de control și decizia contestată sunt legale, urmează a respinge cererile ca fiind neîntemeiate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererile formulate de reclamanta [nume], cu sediul în comuna [nume], str. [nume], nr. [nume], județul [nume] în contradictoriu cu pârâta

lei RON la care au calculat dobânzi aferente în sumă de 1.000 lei RON și penalități de întârziere în cuantum de 1.000 lei RON.

Referitor la impozitul pe profit în sumă de 1.000 lei RON, pârâta a reținut în decizia contestată că reclamanta a înregistrat greșit sume nedeductibile de 1.000 lei reprezentând cotele părți distribuite persoanelor fizice membri ai obștei în anii 2003 și 2004 prin creditarea contului „428 - Alte datorii și creanțe în legătură cu personalul”, încalcând prevederile O.M.F.P. nr.306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate.

Contul 428 nu intră în corespondență cu conturile de cheltuieli 658 și 656 fiind încalcate principiile de bază ale Legii contabilității.

Prin înregistrarea în conturile de cheltuieli a cotelor părți cuvenite membrilor obștei, reclamanta a diminuat masa profitului impozabil cu suma de 1.000 lei pentru anul 2003 și cu suma de 1.000 lei pentru anul 2004.

În ceea ce privește cheltuielile nedeductibile în sumă de 1.000 lei, reclamanta a înregistrat în anul 2002 în contul 635 „Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”, impozitul pe dividende în sumă de 1.000 lei, fără ca acesta să repartizeze excedentul net din activități economice al anului 2002.

Referitor la cheltuielile nedeductibile în sumă de 1.000 lei în anul 2003 reclamanta a înregistrat în evidența contabilă suma de 1.000 lei și în anul 2004 suma de 1.000 lei, reprezentând ajutoare de deces plătite membrilor obștei, considerate greșit deductibile la calculul profitului impozabil în condițiile în care cheltuielile sociale se recalculează în limita unei cote de până la 2% aplicată asupra fondului de salarii realizat.

Reclamanta a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli cu ajutoarele de deces în sumă de 1.000 lei fără ca aceasta să aibă angajați și să înregistreze cheltuieli cu forța de muncă.

În ceea ce privește cheltuielile în sumă de 1.000 lei în anul 2004, reclamanta a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli de sponsorizare în sumă de 1.000 lei, considerându-le greșit deductibile în totalitate în condițiile în care cota legală este de 3 la mie din cifra de afaceri.

În condițiile în care reclamanta a înregistrat în anul 2004 o cifră de afaceri de 1.000.000 lei, este deductibilă fiscal numai suma de 300 lei și nu suma de 1.000 lei cum eronat a considerat aceasta.

În anul 2004 reclamanta a realizat venituri din vânzarea drepturilor de culegere a ciupercilor din pădure în sumă totală de 1.000 lei, iar în perioada 1.1.2002 - 31.12.2004 nu a înregistrat la rezultatul din activitate economică veniturile din dobânzi bancare în sumă de 1.000 lei și cheltuieli bancare în sumă totală de 1.000 lei. Aceste tipuri de venituri potrivit art.15 alin.2 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal nu sunt scutite de plata impozitului pe profit.

Directia Generală a Finanțelor Publice , cu sediul în , str. , nr. , județul

Cu drept de recurs în termen de zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 2006, la sediul Tribunalului .

Președinte, Grefier,

Red. 1 .006/4 ex.